

kommissionen forbliver til Raadighed for Folkeforbundsraadet indtil den nye Hjælpe-sammenslutnings endelige Konstituering.

I Raadets Møde den 3. September 1927 udtalte Ordføreren, *Scialoja*, bl. a., at næsten alle Konferencens Delegerede havde erklæret sig rede til at anbefale deres Regeringer at undertegne Konventionen, og fremhævede, at det amerikanske Røde-Kors havde bemyndiget den Delegerede for Røde-Kors-Afdelingernes Sammenslutning til at udtale, at det amerikanske Røde-Kors fuldtud sluttede sig til det nu gennemførte Arbejde. Det overdroges paa *Scialojas* Forslag Generalsekretæren at tilstille alle Ikke-Medlemsstater af Forbundet, der ikke havde deltaget i Konferencen, den vedtagne Tekst til Konvention og Statut.

Forsamlingens Beslutning af 22. September 1927 findes blandt Bilagene; ligeledes Konventionens og Statutens Ordlyd.

9. *Alkoholspørgsmaalet*. Paa Forsamlingen i 1926 stillede Finland, Polen og Sverige Forslag om, at Folkeforbundet tog *Alkoholspørgsmaalet* op til Behandling. Forslaget henvistes til Forsamlingen i 1927. Fra finsk og svensk Side besluttedes det derefter i Foraaret 1927 at fremsende et mere detailleret og nærmere motiveret Forslag end den oprindelige, ret skitse-mæssigt formulerede Henvendelse. Der affattedes en Fællesskrivelse fra de 3 Landes Regeringer til Generalsekretæren for Folkeforbundet, i hvilken dette opfordredes til dels at indkalde en international Konference til Afslutning af en Konvention om Forebyggelse af Smugleri med Alkohol, dels til at oprette et raadgivende Alkoholudvalg — eventuelt som et mindre Underudvalg under det staaende Sundhedsudvalg —, der med Bistand af det internationale Alkoholbureau i Lausanne eller gennem det internationale Arbejdsbureau skulde indsamle og bearbejde Materiale til Belysning af Alkoholspørgsmaalet. Forslagsstillerne henvendte sig til den belgiske, czekoslovakiske, danske og norske Regering med Anmodning om at ville medundertegne den nye Fællesskrivelse. Medens den norske Regering foretrak at indtage en afventende Holdning, gav *Belgien*, *Czekoslovakiet* og *Danmark* deres Tilslutning, dog ikke i Form af en direkte Medundertegning, men i Form af en særlig Tiltrædelseserklæring, der sluttede sig til Henvendelsen.

Udenrigsministeriet forelagde Sagen for Ressortministerierne. Af disse tiltraadte Indenrigsministeriet og Ministeriet for Sundhedsvæsen Forslaget uden Bemærkninger eller Forbehold. Ministeriet for Handel, Industri og Søfart havde flere Betæneligheder med

Hensyn til et internationalt Samarbejde til Indsamling af Oplysninger om Alkoholspørgsmaalet, men mente dog ikke at burde modsætte sig Henvendelsen, særlig da Danmark allerede havde tiltraadt *Helsingforskonventionen* af 19. August 1925 om Bekæmpelse af Smugleri med alkoholholdige Varer. Finansministeriet udtalte, at de hidtil indhøstede Erfaringer med Hensyn til Resultatet af mellemfolkeligt Samarbejde til Smugleriets Bekæmpelse ikke berettigede til at nære større Forventninger overfor den paatænkte internationale Konvention, men mente iøvrigt heller ikke at burde modsætte sig Tilslutningen til den omhandlede Henvendelse.

Spørgsmaalet henvistes af Forsamlingen til 2. Udvalg, hvor der paa Foranledning af *Loucheur* (Frankrig) opstod en Drøftelse om, hvorvidt Sagen rettelig henhørte under dette eller 5. Udvalg (humanitære og sociale Anliggender). En tilsvarende Diskussion førtes i 5. Udvalg. *Loucheur* ønskede under Henvi-sning til de mange store Sager, der stod paa 2. Udvalgs Dagsorden, Spørgsmaalet oversendt til 5. Udvalg. Da Udvalget imidlertid savnede Kompetence til at oversende en Sag, som ved Forsamlingens Beslutning var henvist til det, til et andet Udvalg, forelagde Formanden for 2. Udvalg, *Dandurand* (Kanada), Spørgsmaalet for Bureauet (Forsamlingens Præsidium), der bestemte, at det skulde have sit Forblivende ved den trufne Afgørelse.

Til Ordfører udpegedes den rumænske Delegerede, Arbejdsminister *Lupu*, der udarbejdede en Betænkning, som skulde danne Grundlaget for Udvalgets Drøftelse af Sagen. Imidlertid stillede *Loucheur* Forslag om, at hele Spørgsmaalet først skulde gøres til Genstand for en Generaldebat i Plenarudvalget, forinden der udarbejdedes en Betænkning. Han motiverede dette med, at det i Modsætning til alle andre paa Udvalgets Dagsorden opførte Spørgsmaal, der vedrørte fra tidligere Forsamlinger velkendte Emner, her drejede sig om et helt nyt Problem, som Folkeforbundet ikke tidligere havde beskæftiget sig med. Den eventuelle Ordfører maatte dog kende Anskuelserne i Udvalget, før han kunde skrive en virkelig Betænkning. *Loucheur* støttedes i denne Betragtning af Folketingsmand *Holger Andersen*, og det vedtoges først at underkaste hele Sagen en almindelig Drøftelse.

*Loucheur* vendte sig skarpt mod den Tendens, han mente at spore i det finsk-svensk-polske Forslag. Art. 23, c. i Pagten gav ikke Folkeforbundet nogen Hjemmel til at behandle Alkoholspørgsmaalet, da det var aldeles ubeføjet at ville sidestille Alkoholen med de skadelige Droguer, der omhandles i den nævnte Artikel. Frankrig maatte